

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242636
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113242636.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: W. I. K. V. S., D. D.K. W. XXC, XXXX X., Š., IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpený právne zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom s miestom výkonu činnosti Karadžičova 8, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: K. T., L.. X.X.XXXX, J. XXX XX O. XXX, Š. M. D., o zaplatenie 442,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa zamieťa.
Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ obchodná spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, IČO: 35 925 922, sa návrhom na začatie konania zo dňa 26.11.2013 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 16.12.2013 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 442,98 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne: zo sumy 662,37 od 16.12.2011 do 10.1.2013, zo sumy 635,48 od 11.1.2013 do 13.2.2013, zo sumy 540,06 od 14.2.2013 do 13.3.2013, zo sumy 442,98 od 14.3.2013 do zaplatenia, a zároveň mu nahradiť trovy konania.

Svoj návrh pôvodný navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že dňa 6.11.2007 bola odporcom a právnym predchodcom pôvodného navrhovateľa Všeobecnou úverovou bankou, a. s., IČO: 31 320 155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava (ďalej len „VÚB“), v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné nám. 12, Kežmarok (ďalej len „CFH“) zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty, z ktorej vyplýva, že odporcovi bol poskytnutý úverový rámec vo výške 697,07 eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet (ďalej len „OP“). Odporca bol povinný vyčerpanú sumu úveru uhradiť za podmienok dohodnutých v zmluve, resp. v OP. Na základe OP - ak dlžník nezaplatí splátku a prípadne ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, veriteľ má právo vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný. Poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v Cenníku. Cenník je zverejnený v obchodných priestoroch banky a banka je oprávnená ho jednostranne meniť. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a zaniká dohodou zmluvných strán, výpoveďou jednej z nich alebo zrušením kartového účtu. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany odporcu zo zmluvy bola vyhlásená predčasná splatnosť dlžného zostatku. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzatvorenej s VÚB ako postupcom a pôvodným navrhovateľom ako postupníkom, sa pôvodný navrhovateľ stal nadobúdateľom pohľadávky voči odporcovi. Pohľadávka ku dňu postúpenia je vo výške 874,71 eur a je tvorená nesplatenou istinou vo výške 662,37 eur. Príslušenstvo pohľadávky je ďalej tvorené úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne odo dňa 16.12.2011 do zaplatenia vypočítanými podľa ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom k prvému dňu omeškania odporcu. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodnému odporcovi listom, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky a vyzval odporcu na jej zaplatenie na svoj účet. Na písomnú

výzvu odporca nereagoval a svoj dlh doposiaľ uhradil čiastočne: platbou dňa 13.11.2012 vo výške 100,- eur, platbou dňa 13.12.2012 vo výške 100,- eur, platbou dňa 11.1.2013 vo výške 100,- eur, platbou dňa 14.2.2013 vo výške 100,- eur a platbou dňa 14.3.2013 vo výške 100,- eur.

K návrhu na začatie konania pôvodný navrhovateľ pripojil fotokópie: žiadosti o aktiváciu karty T- Mobile zo dňa 31.10.2007, obchodné podmienky, výpisu z karty T- Mobile vyhotovenej CFH, listu VÚB zo dňa 02.02.2012, časti prílohy č. 3 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzavretej medzi VÚB a pôvodným navrhovateľom vrátane jej prílohy č. 1 a 2 a dodatku č. 1.

Uznesením č. k. 6C/53/2014-49 zo dňa 21.12.2015 vydaným podľa ust. § 92 ods. 2 O.s.p. na návrh pôvodného navrhovateľa zo dňa 16.04.2014 so súhlasom navrhovateľa súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa, a to vstupom do konania navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266 na miesto pôvodného navrhovateľa: Profidebt Slovakia, s. r. o.

Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli riadne doručené, v súdom stanovenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 1.3.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 24.2.2016. Súd tak na základe navrhovateľom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi VÚB ako postupcom a pôvodným navrhovateľom ako postupníkom dňa 19.12.2011 došlo k postúpeniu pohľadávky postupcu voči odporcovi identifikovanej v prílohe č. 3 zmluvy číslom XXXXXXXX, rod. č. odporcu, menom a priezviskom odporcu, jeho adresou Rudina 420, dňom podpisu zmluvy 6.11.2007 v celkovej výške 874,71 eur na pôvodného navrhovateľa (zmluva o postúpení pohľadávok predložená ako dôkaz pôvodným navrhovateľom vrátane prílohy č. 1, 2 a časti prílohy č. 3 a dodatku č. 1 na č. I. 8 a 13 až 22 spisu). Postúpenie pohľadávky preukazuje aj oznámenie VÚB zo dňa 02.02.2012 adresované odporcovi (dôkaz predložený pôvodným navrhovateľom na č. I. 9 spisu).

Zmluvou o postúpení uzavretou medzi pôvodným navrhovateľom ako prevodcom a navrhovateľom ako nadobúdateľom dňa 31.01.2014 došlo k prevodu a postúpeniu postúpených práv súvisiacich s portfóliom pohľadávok prevodcu vrátane ich príslušenstva. (zmluva o postúpení na č. I. 45 spisu) Súd vzhľadom na tvrdenie pôvodného navrhovateľa, že touto zmluvou bola postúpená aj v konaní uplatnená pohľadávka proti odporcovi, ďalej vychádzal z toho, že medzi pôvodným navrhovateľom a navrhovateľom došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky.

Dňa 31.10.2007 podpísal odporca predtlač VÚB (za ktorú mal konať CFH) označenú ako „Žiadosť o aktiváciu karty T- Mobile“ (predložená ako dôkaz pôvodným navrhovateľom na č. I. 4 spisu). V časti I. a III. predtlače boli následne vypísané osobné údaje odporcu, ďalej údaje o zamestnaní odporcu, rodinnom stave, ukončenom vzdelaní, nákladov na bývanie, počte vyživovaných detí, o vlastníctve platobnej karty, o dĺžke pobytu na jeho vtedajšej adrese a o celkovej výške mesačných splátok pôžičiek, leasingov a hypoték, ako aj zamestnávateľovi, dĺžke zamestnania, priemernom čistom mesačnom príjme a základe dane za predošlý rok. V časti II. predtlače boli vypísané údaje o výške schváleného úverového rámca 21.000,- Sk a mesačnej splátky 700,- Sk. Odporca zároveň v časti V. predtlače uzavrel poistenie. Na konci predtlače bolo uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VUB vydávanej v spolupráci s CFH, účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Napokon boli vypísané údaje o mieste (Rudina) a dni (31.10.2007)

podpisu predtlača odporcom a jeho podpis a o dni (6.11.2007) a mieste (Poprad) podpisu predtlača osoby konajúcej za VUB a jej podpis.

Podľa ust. § 31 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia.

Podľa ust. § 31 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

Podľa ust. § 32 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

Podľa ust. § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa ust. § 43a ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa ust. § 43a ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

Podľa ust. § 43c ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa ust. § 43c ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa ust. § 44 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa ust. § 45 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zákona č. 568/2007 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zákona č. 568/2007 Z. z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 387 ods. 1 ObZ, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ust. § 391 ods. 1 ObZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa ust. § 392 ods. 1 veta prvá ObZ, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

Podľa ust. § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa ust. § 400 ObZ, zmena v osobe dlžníka alebo veriteľa nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 01.05.2014, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka) nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, (§ 2 ods. 1 Obchodného zákonníka) zamestnania alebo povolania, (napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1992 Zb. o autorizovaných architektoch a autorizovaných stavebných inžinieroch v znení neskorších predpisov, zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov), b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa ust. § 5b ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 01.05.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 153 ods. 2 O.s.p., súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Z vyššie citovaného ust. § 153 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že súd je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (ust. § 153 ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať navrhovateľovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda odporcoví nemôže uložiť inú ako navrhovateľom navrhovanú povinnosť), alebo nemôže navrhovateľovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol navrhovateľom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., teda na to, že navrhovateľ v návrhu je povinný uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu,

ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t.j. označiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov v konaní) z navrhovateľom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli navrhovateľom produkované a na základe týchto navrhovateľovi priznať sice uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu.

Je možné s istotou konštatovať, že navrhovateľ sa domáhal žalovaného plnenia od odporcu titulom plnenia zmluvných záväzkov odporcu, ktoré mal na seba prebrať na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty uzavretej dňa 6.11.2007 odporcom ako klientom a právnym predchodcom navrhovateľa ako bankou. Takýmto skutkovým vymedzením žalovaných nárokov sa aj súd v zmysle vyššie cit. ust. § 153 ods. 2 O.s.p. cítil byť viazaný.

Súd však musí konštatovať, že navrhovateľom v konaní nebolo preukázané (navrhovateľ neunesol bremeno dôkazu podľa ust. § 120 ods. 1 veta prvá Os.p.), že by medzi právnym predchodcom pôvodného navrhovateľa a odporcom došlo k platnému uzatvoreniu predmetnej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty, t. j. zmluvy o úvere podľa ust. § 497 ObZ (keďže túto zmluvu je nepochybne vzhľadom k tomu, že odporca mal mať možnosť na základe tejto zmluvy prostredníctvom kreditnej karty čerpať peňažné prostriedky do výšky bankou určeného úverového rámca, splácať poskytnutý úver spolu s úrokmi v bankou určených splátkach). Súd poukazuje na to, že v danom prípade bez najmenších pochybností malo ísť o uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z., a to vzhľadom k predmetu zmluvy - poskytnutie úveru zo strany profesionálneho dodávateľa (cit. ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z.) fyzickej osobe (odporcovi), na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (cit. ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.). Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle v rozhodnom čase platného cit. ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. totiž musela mať písomnú formu, pričom nedodržanie tejto formy spôsobuje jej absolútnu neplatnosť (na ktorú musí súd prihliadať ex officio). K uzavretiu zmluvy medzi jej účastníkmi dochádza na základe prejavu vôle jedného účastníka zmluvy smerujúceho k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým osobám. (tzv. oferta - návrh, § 43a ods. 1 OZ) Návrh pôsobí a zároveň je pre navrhovateľa (oferenta) záväzný od doby, kedy dôjde do dispozičnej sféry osobe, ktorej je určený (obláta). (§ 43a ods. 2 OZ) Včasné vyhlásenie adresáta návrhu je jednostranný adresný právny úkon, ktorým tento akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu) a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadu, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov (návrh na uzavretie zmluvy). Včasnému vyhláseniu je na roveň postavené aj iné včasné konanie adresáta návrhu (oferty), z ktorého možno vyvodiť súhlas s návrhom. (§ 43c ods. 1 OZ) Včasné vyhlásenie alebo iné včasné konanie je včasným prijatím návrhu až vtedy, keď takto vyjadrený súhlas s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi do dispozície (účinnosť prijatia, § 43c ods. 2 OZ, § 45 ods. 1 OZ). Zmluva je tak uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu obľátom nadobúda účinnosť. (§ 44 ods. 1 OZ) Pokiaľ má byť uzavretá zmluva v písomnej forme musí byť návrh (oferta), ako aj prijatie návrhu (akceptácia) urobený písomne. Pre dodržanie písomnej formy právneho úkonu je v zásade potrebné, aby vôľa účastníka právneho úkonu bola vtelená do textu zaznamenaného písmom na materiálnom podklade (listine) a súčasne, aby bol na tento materiálny podklad pripojený podpis konajúcej osoby. V zmysle ust. § 40 ods. 3 OZ, ak ide o právny úkon viacerých osôb, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine. Uvedený mechanizmus uzavretia zmluvy platí tak v občianskoprávných vzťahoch, ako aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže ObZ neobsahuje osobitnú právnu úpravu tohto mechanizmu, a preto sa aj na obchodnoprávne vzťahy podľa ust. § 1 ods. 2 ObZ vzťahujú vyššie uvedené ustanovenia OZ.

Navrhovateľ na preukázanie uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere produkoval v konaní iba žiadosť odporcu o aktiváciu karty T-Mobile (na predtlačí VÚB) vyplnenú a podpísanú odporcom dňa 31.10.2007. Samotná žiadosť vyplnená a podpísaná odporcom však nezakladala právny nárok na poskytnutie úveru, nakoľko k uzavretiu zmluvy nedochádza okamihom spísania žiadosti (ktorú by bolo možné považovať za návrh zmluvy), resp. okamihom jej doručenia banke (v danom prípade VÚB konajúcej prostredníctvom CFH), ale až okamihom zákonom predpokladaného prijatia návrhu bankou (v tomto prípade v písomnej forme) a súčasného dôjdenia tohto prijatia návrhu do dispozície klienta (v danom prípade odporcu). Prijatie (akceptácia) žiadosti (návrhu) zo strany banky v písomnej forme síce bolo preukázané, avšak už preukázané navrhovateľom nebolo to, že sa tento prejav banky následne dostal späť k oferentovi (odporcovi, § 43c ods. 2 OZ, § 45 ods. 1 OZ) súdu preukázané navrhovateľom nebolo. Prítom aj samotná predtlač predpokladala pre účinnosť zmluvy minimálne vydanie potvrdzujúceho listu bankou.

Z vyššie uvedených dôvodov je preto potrebné konštatovať, že v konaní nebolo preukázané, že by medzi právnym predchodcom pôvodného navrhovateľa a odporcom došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pre nedostatok písomnej formy, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z.), na základe čoho by mohol odporcovi vzniknúť zmluvný záväzok poskytnúť právnemu predchodcovi

navrhovateľa peňažné plnenie vo forme vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov s úrokom a zaplata prípadných zmluvne dojednaných úrokov, poplatkov a zmluvných pokút. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ opisom rozhodujúcich skutočností v návrhu na začatie konania, ako už bolo vyššie uvedené, vymedzil uplatnený nárok ako nárok zodpovedajúci záväzku odporcu na zmluvné plnenie, nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť, keďže v konaní nebolo preukázané, že odporcovi povinnosť poskytnúť zmluvné plnenie navrhovateľovi (resp. jeho právneho predchodcovi) vznikla.

Ak by aj súd v prejednávanej veci zohľadnil skutočnosť, že právny predchodca navrhovateľa odporcovi poskytol peňažné plnenie, za súčasného konštatovania o nepreukázaní platného uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, by v danom prípade právneho predchodcovi navrhovateľa VÚB vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Takýto nárok si však navrhovateľ v konaní neuplatnil a uplatniť (s úspechom) nemohol, a to vzhľadom k tomu, že takýto nárok (pohľadávka) nebola predmetom postúpenia ani podľa zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB a pôvodným navrhovateľom a ani podľa zmluvy o postúpení uzavretej medzi pôvodným navrhovateľom a navrhovateľom.

Pre úplnosť posúdenia prejednávanej veci súd považuje zároveň uviesť, že aj v prípade preukázania platného vzniku zmluvného záväzkovo-právneho vzťahu medzi právny predchodcom navrhovateľa - VÚB - a odporcom, nebolo by možné navrhovateľovi priznať žalované plnenie z dôvodu premlčania žalovanej pohľadávky, na ktoré premlčanie je súd v zmysle cit. ust. § 5b zákona č. v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 01.05.2014 povinný prihliadať aj bez námietky spotrebiteľa z úradnej moci (ex officio). Ako vyplýva z obsahu výpisu z kartového účtu, podľa ktorého sa poskytnutý úver úročil len do 3.7.2008 a dňa 17.12.2008 bol účet zaťažený už len zmluvnou pokutou za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu. Je možné konštatovať, že žalovaný peňažný záväzok sa mal stať splatný dňom 3.7.2008. Nasledujúci deň, dňa 4.7.2008, tak VÚB ako právneho predchodcovi navrhovateľa vznikla možnosť uplatniť tvrdené právo na súde po prvý krát (actio nata). Pôvodný navrhovateľ však podal návrh na začatie konania na súde až dňa 16.12.2013, teda zjavne po uplynutí 4-ročnej premlčacej doby podľa ust. § 397 ObZ.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh v plnom rozsahu musel bez ďalšieho zamietnuť.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle vyššie citovaných ust. § 142 ods.1 a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. Odporca ako úspešný účastník má právo na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli v súvislosti s účelným uplatňovaním alebo bránením práva proti navrhovateľovi. Odporca si však nárok vyplývajúci z tohto práva na náhradu trov konania neuplatnil, a preto súd rozhodol o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.